

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11CoCsp/11/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124295930
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Janigloš
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:6124295930.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Mareka Janigloša a členiek senátu JUDr. Evy Šiškovéj a JUDr. Dariny Vargovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., Mýtina 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtina 48, Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, C. XXX/XX, D., v konaní o zaplatenie 9.761,76 eur s príslušenstvom, o podanom odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 51Csp/5/2025-156 zo dňa 15. 04. 2025, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom č. k. 51Csp/5/2025-156 zo dňa 15. 04. 2025 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) súd prvej inštancie zamietol žalobu (I. výrok) a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania (II. výrok).

2. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 39, § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 9, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že sa žalobca podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 9.761,76 eur s príslušenstvom titulom nesplateného spotrebiteľského úveru, keď jeho predchodca, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. (ďalej len VÚB, a.s.) poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 01. 02. 2021 pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXX a reg. číslom 238363111010221 (ďalej aj ako „úverová zmluva“) úver vo výške 10.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Žalovaný ako dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, čo malo vyplynúť z predloženého výpisu z úverového účtu, a preto právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, preto právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 18. 10. 2021 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru

s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 10. 11. 2021 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaný v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatil, voči právnomu predchodcovi žalobcu sa tak od 18. 11. 2021 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Žalobca nadobudol predmetnú pohľadávku voči žalovanému na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi VÚB, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 14. 02. 2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 10. 10. 2023. O tejto skutočnosti bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4. Súd prvej inštancie v prejednávacom prípade skúmal, či právny predchodca žalobcu (VÚB, a.s.) dodržal pri predčasnom zosplatnení úveru podmienky vyplývajúce z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru. Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatnený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený. Nejedná sa iba o formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a tento následok odvrátiť. Preto práve uvedenie konkrétnej splátky je tou rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá musí byť voči spotrebiteľovi určito vyjadrená, nakoľko uvedenie „iba“ výšky dlhu, s ktorým je spotrebiteľ v omeškani, vykazuje podstatnú mieru abstrakcie, kde spotrebiteľ z takto vyjadreného údajá nemôže bez ďalšieho určiť, ktorá splátka môže v budúcnosti založiť dôvodnosť predčasného zosplatnenia, resp. ktorú splátku považuje dodávateľ za splátku rozhodnú. Z uvedeného potom v konečnom dôsledku nie je objektívne vopred možné posúdiť, kedy si dodávateľ uplatní svoje právo pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti. Navyše je potrebné poukázať na to, že veriteľovi v spotrebiteľských sporoch vzniká právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru iba v prípade, ak je dlžník v omeškani s niektorou splátkou aspoň tri mesiace a súčasne upozorní dlžníka - spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Táto 15-dňová lehota (na upozornenie na uplatnenie tohto práva) musí uplynúť do splatnosti splátky, ktorá sa stane najskôr splatnou po uplynutí troch mesiacov od splatnosti splátky, ktorá zakladá právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru založené omeškani s úhradou splátky (s ktorou je v omeškani aspoň tri mesiace), potom môže veriteľ uplatniť výlučne do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky (t. j. v poradí prvej splátky, ktorá sa stala splatnou po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, zakladajúcej právo zosplatnenia), inak právo zanikne.

5. Z obsahu spisu vyplýva, že právny predchodca žalobcu „Treťou upomienkou - pokusom o zmier“ zo dňa 16. 09. 2021 (č. l. 44) upozornil žalovaného, že neuhradil záväzky z predmetnej úverovej zmluvy v sume 574,01 eur, ktorá pozostáva z istiny 186,83 eur, vyčíslených úrokov v sume 351,13 eur, z úrokov z omeškania 0,82 eur a poplatkov v sume 35,23 eur, pričom vyzval žalovaného na okamžité zaplatenie dlžnej sumy s tým, že v opačnom prípade bude požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru. Následne písomnou výzvou zo dňa 19. 10. 2021 právny predchodca žalobcu (VÚB, a.s.) vyhlásil predčasnú splatnosť predmetného úveru a vyzval žalovaného, aby dlžnú sumu vo výške 10.341,88 eur zaplatil v lehote do 7 dní od doručenia tejto výzvy, ktorá bola podľa predloženého listinného dôkazu doručovaná žalovanému poštou s dňom uloženia zásielky dňa 22. 10. 2021 a veriteľovi sa vrátila ako nedoručená s poznámkou pošty, že zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote. Na základe obsahu uvedených listín dospel súd prvej inštancie k záveru, že právny predchodca žalobcu (ako banka) v nich vôbec nešpecifikoval resp. neidentifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatniť celý dlh, ale iba oznámil dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru. Na základe uvedeného dospel k záveru, že v danej veci neboli splnené zákonné podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Z predloženej „Tretej upomienky - pokus o zmier“ zo dňa 16. 09. 2021 nie je zrejmé, so zaplatením ktorej splátky (v akej výške a kedy splatnej) bol žalovaný v omeškani a

pre ktoré omeškanie môže veriteľ vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a pre tento nedostatok, nedošlo k účinnému a platnému zosplatneniu predmetného úveru. Ani z jedného predloženého listinného dôkazu nie je možné ustáliť, ktorá splátka bola splátkou, ktorá zosplatnenie úveru vyvolala. Tento postup právneho predchodcu žalobcu (VÚB a.s.) pri zosplatnení viedol až k neplatnému postúpeniu pohľadávky žalobcovi. Z uvedeného dôvodu postúpenie pohľadávky nie je platným právnym úkonom, v dôsledku čoho žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu v konaní, nakoľko postúpenie je neplatným právnym úkonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka. V oznámení o zosplatnení absentovala špecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru. Súdna prax považuje za nevyhnutné pre platné právne zosplatnenie špecifikáciu konkrétnej splátky, pre ktorú k zosplatneniu došlo. V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh, čo v danom prípade právny predchodca žalobcu neurobil.

6. Keďže poskytnutý úver nebol platne zosplatnený, nemohla ho následne VÚB, a.s. ani postúpiť na aktuálneho žalobcu, ktorý tak v tomto spore nemá aktívnu legitimáciu, keďže nie je nositeľom práva, ktoré si podanou žalobou uplatnil. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

7. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že v spore úspešnému žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal, pretože žalovanému podľa obsahu spisu žiadne trovy konania nevznikli.

8. Žalobca podal proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie zo dňa 21. 05. 2025, a to z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, teda že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. Žalobca v podanom odvolaní poukázal na to, že Občiansky zákonník nestanovil ako podmienku platnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky z úveru podmienku uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplatneniu. Podporne odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 5CoCsp/62/2022 (odsek 19. odôvodnenia), ako aj na rozhodnutie Krajského súdu Nitra pod sp. zn. 12CoCsp/25/2021 (odsek 9. odôvodnenia). Pri zosplatňovacej výzve zákon jasne vymedzuje, pre ktorú splátku môže veriteľ splatnosť vyhlásiť, inak by bolo vyhlásenie splatnosti neplatné. Pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov. Z napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní vyššie uvedenou zásadou neriadil. Vo veci bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného v súlade s § 53 ods. 9 OZ uhradiť dlžnú sumu s tým, že v opačnom prípade je oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, ku ktorej došlo dňa 19. 10. 2021, čo právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému spolu so zostatkom úveru vrátane príslušenstva. Z výpisu z účtu žalovaného bolo preukázané, že ku dňu vystavenia predžalobnej upomienky bol žalovaný preukázateľne v omeškaní s úhradou troch splátok úveru. Právny predchodca žalobcu postupoval plne v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ, keď úver predčasne zosplatnil dňa 19. 10. 2021, ako vyplýva z predloženého prehľadu splátok a úhrad, a to pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 04. 07. 2021, čo žalovaný ani nepoprel, t. j.:

- po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky,

- za súčasného upozornenia žalovaného na možnosť zosplatnenia v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Právny predchodca žalobcu predčasne zosplatnil úver v súlade so zákonom. K postúpeniu žalovanej pohľadávky došlo v súlade s ust. § 17 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z., čím je daná aktívna legitimácia žalobcu v tomto spore. Pokiaľ ide o vyhlásenie predčasnej splatnosti, zákon neukladá žiadne ďalšie podmienky pokiaľ ide o formu, a teda neuvedenie splátky, pre ktorú k zosplatneniu došlo, nemôže mať za následok neplatnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/123/2022 zo dňa 30. 01. 2024. Pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov. Správnym právnym posúdením veci by súd prvej inštancie musel dospieť k záveru, že žalobcovi v tomto spore svedčí aktívna legitimácia.

10. Na základe uvedených skutočností navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil v súlade s petitom odvolania. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom.

11. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

12. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 „a contrario“, pričom rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP. Zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že sa žalobca podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplata sumy 9.761,76 eur s príslušenstvom titulom nesplateného spotrebiteľského úveru, keď jeho predchodca, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. (ďalej len VÚB, a.s.) poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 01. 02. 2021 pod reg. číslom 238363111010221 (ďalej aj ako „úverová zmluva“) úver vo výške 10.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. Žalovaný ako dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, a preto právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej pohľadávky s upozornením na možnosť požadovania vrátenia celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v úverovej zmluve. Žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh nezaplatil, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 19. 10. 2021 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Pohľadávka voči žalovanému bola následne na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi VÚB, a.s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 14. 02. 2020 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 10. 10. 2023 postúpená na žalobcu, ktorý sa domáha svojich nárokov žalobou podanou v tomto konaní.

14. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol tak, ako je to uvedené v odseku 1. tohto rozhodnutia. Z dôvodu odvolania podaného žalobcom je vec predmetom prieskumu odvolacím súdom.

15. Odvolací súd uvádza, že sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie a so záverom o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu v tomto konaní z dôvodov uvádzaných súdom prvej inštancie a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení svojho rozhodnutia obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (tvoriaceho s rozhodnutím odvolacieho súdu jeden celok), vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad, keď na zdôraznenie jeho správnosti uvádza nasledovné.

16. Odvolací súd predovšetkým upriamuje pozornosť žalobcu na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13. 02. 2025, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2025 pod č. 34. Podľa právnej vety tohto rozhodnutia: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31. októbra 2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“.

17. Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 449/2024 z 24. 09. 2024 uviedol, že nový (judikatúrou nanovo, prípadne inak formulovaný) právny názor sa aplikuje aj do minulosti (retrospektívne). Vychádza sa z prevažujúceho prístupu, že súd právo netvorí, ale iba nachádza. Pokiaľ dôjde k zmene judikatúry bez zmeny právnej normy, nejde o zmenu právneho pravidla; ide o tú istú normu, iba je nanovo vyjadrený jej obsah. Z toho vyplýva, že účinky zmeny judikatúry nemožno obmedziť len do budúcnosti. Súd, ktorý rozhoduje po zmene judikatúry, nemôže vedome aplikovať nesprávny, judikatúrou už prekonaný názor. Nový právny názor je vzhľadom na to potrebné aplikovať aj na všetky už prebiehajúce konania.

18. Je potrebné uviesť, že v podaniach právneho predchodcu žalobcu (tretia upomienka – pokus o zmier zo dňa 16. 09. 2021 a zosplatnenie úveru zo dňa 19. 10. 2021), ktoré boli adresované žalovanému, absentovala špecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru, a teda tu nedošlo k platnému zosplatneniu úveru. Pre strany úverového vzťahu prináša mimoriadne zosplatnenie úveru vážne následky; zosplatnenie úveru pre veriteľa znamená, že voči dlžníkovi môže uplatniť nárok na zaplatenie celej nesplatennej sumy úveru vrátane príslušenstva; pre dlžníka predstavuje zosplatnenie úveru stratu výhody splátok. Avšak so zosplatnením je spojená aj otázka uplatniteľnosti pohľadávky na súde a tomu zodpovedajúcimi prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany, ktorú môžu strany sporu v konaní pred súdom využiť; jedná sa napríklad o námietku premlčania, či tvrdenie, že pre splátku, pre ktorú veriteľ pristúpil k zosplatneniu úveru neboli splnené zákonom predpokladané podmienky. Výzva prezumovaná ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom, ktorý z hľadiska jeho určitosti musí, podľa názoru odvolacieho súdu, obligatórne obsahovať (identifikáciu) splátky, s ktorou je spotrebiteľ (v prejedávanom spore žalovaný) v omeškaní, a ktorá zakladá dôvod na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Je potrebné si uvedomiť, že sa nejedná iba o formálnu podmienku, ale sa jedná o notifikačnú povinnosť dodávateľa voči spotrebiteľovi, ktorá má umožniť spotrebiteľovi „dozvedieť sa“ o hroziacom následku spočívajúcom vo vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, a tento následok odvrátiť. Z právneho úkonu veriteľa podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka by malo byť zrejmé naplnenie podmienok podľa tohto ustanovenia a súčasne ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko v opačnom prípade nemôže objektívne zakladať vedomosť dlžníka o dôvodnosti zosplatnenia a reálnej možnosti odvrátenia tohto (hroziaceho) následku, ale stáva sa iba formálnym „upozornením“ nenapĺňajúcim účel predmetného ustanovenia. Len takýto výklad je spôsobilý korešpondovať s vyššie uvedeným zmyslom účelu ust. § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka.

19. Konajúcemu senátu odvolacieho súdu je z vlastnej rozhodovacej činnosti známe, že s neuvedením splátky, pre ktorú veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, sú spojené aplikačné problémy; veritelia totiž často modifikujú skutkový stav tak, aby podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru boli splnené. Priemerný spotrebiteľ pritom často nie je spôsobilý na takúto modifikáciu skutkového stavu relevantne reagovať. Špecifikácia splátky, pre ktorú veriteľ mieni pristúpiť k zosplatneniu úveru už vo výzve podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, resp. v oznámení o mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje spotrebiteľovi právnu istotu, že vec bude spravodlivo rozhodnutá; špecifikácia splátky pre spotrebiteľa predstavuje podklad pre procesnú obranu. Zároveň, uvedenie splátky, pre ktorú sa dlh zosplatňuje, neumožňuje veriteľovi dotvárať skutkový stav takým spôsobom, aby bolo možné následne polemizovať, pre ktorú splátku veriteľ pristúpil k zosplatneniu úveru, pokiaľ ho zosplatnil platne. Bez uvedenia splátky, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatniť nie je výzva na zaplatenie dostatočne určitá, a teda dostatočne určitým nie je ani právny úkon, ktorým veriteľ realizoval predčasne zosplatnenie úveru. Z uvedeného vyplýva, že ak v prejedávanej veci nedošlo k špecifikácii splátky, pre ktorú veriteľ dlh mienil zosplatniť, resp. zosplatnil, nebol jednostranný právny úkon veriteľa dostatočne určitý, z ktorého dôvodu je úkonom neplatným.

20. Záverom odvolací súd uvádza, že mu je známa určitá nejednotnosť rozhodovacej praxe, ktorá tu existovala ohľadom náležitosti zosplatňujúcej výzvy. Táto otázka však je v súčasnosti vyriešená vyššie uvedeným rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13. 02. 2025, ktoré bolo zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 3/2025 pod č. 34.

21. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu v odvolacom konaní úspešnému žalovanému nepriznal, pretože tento si trovy odvolacieho konania neuplatnil a zo spisu žiadne ani nevyplývajú.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).